

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, marzec 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 3/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A siedzibą w B przedstawione we wniosku z dnia 25 lutego 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 lutego 2020 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie czy Wnioskodawca jest handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach – jest prawidłowe;

- w zakresie podlegania przez Wnioskodawcę obowiązkowi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obowiązkowi uiszczania opłaty zapasowej – jest prawidłowe

UZASADNIENIE

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

Wnioskiem z dnia 25 lutego 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 lutego 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach Spółka H z siedzibą w B, - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 17 lutego 2020 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem z siedzibą w Polsce, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji i marketingu środków piorących i czystości, kosmetyków oraz klejów konsumenckich, produktów chemii budowlanej i klejów przemysłowych, zajmującym się min. znajdowaniem nabywców na te produkty i sprzedażą tych produktów na rzecz nabywców. Wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie produkcji ropy naftowej lub paliw oraz nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Wśród produktów (wyroby gotowe) sprzedawanych przez Wnioskodawcę znajdują się m.in. towary posiadające kody nomenklatury scalonej wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (tj. Dz.U.2014.1806 z późn.zm., dalej: „Rozporządzenie MG”). Są to następujące towary:

- 1) zmywacz - produkt służący do mycia/odtłuszczenia przed klejeniem do wrażliwych tworzyw sztucznych ~ kod CN 27101215,
- 2) zmywacz - produkt do mycia maszyn - kod CN 271012 21,
- 3) zmywacz - produkt służący do mycia/odtłuszczenia przed klejeniem - benzyna lakowa i przemysłowa o kodzie CN 2710 12 25,
- 4) zmywacz służący do usuwania klejów termotopliwych - kod CN 2710 19 85,
- 5) środek do tłoczenia ułatwiający proces tłoczenia blach oraz olej antykorozyjny służący do zabezpieczania antykorozyjnego - kod CN 2710 19 91,

6) smar do drobnych mechanizmów - np. zamków, odrdzewiacz służący do odrdzewiania/luzowania skorodowanych połączeń np. śrub, smar do drobnych mechanizmów - np. zamków, smar o podwyższonej odporności temperaturowej, środek smarny przeciw zapiekaniu i zacieraniu w wysokich temperaturach do stali nierdzewnych, smar do uszczelek zbiorników z klejem termotopliwym, smar antyadhezyjny ułatwiający dzielenie/oddzielenie szkła, smar do smarowania form przy produkcji szkła, smar grafitowy do form odlewniczych - kod CN 2710 19 99.

Ponadto w ofercie wyrobów gotowych sprzedawanych przez Wnioskodawcę znajdują się również:

- zmywacze, służące do mycia/odtłuszczenia przed klejeniem, usuwające pozostałości silikonu, zmywacz do hamulców, zmywacz do szkła przed klejeniem oraz produkty antykorozyjne do napraw ubytków w zabezpieczeniu antykorozyjnym podwozi - produkty oznaczone kodem CN 2710 12 90,
- półprodukty rafineryjne o kodzie CN 2707 50 00 - rozcieńczalnik do lakieru maskującego,
- smary o kodach CN 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80 - środki do ochrony podłoża, środki smarne w przemyśle metalowym, środki antyadhezyjne, preparaty do form odlewniczych, preparat do formowania szkła, środki zabezpieczające przed korozją metali

- są to produkty klasyfikowane do kodów CN, które nie zostały wymienione w Rozporządzeniu MG.

Wnioskodawca dalej we wniosku opisuje proces dystrybucji towarów. Wnioskodawca po poszukaniu na rynku klientów (nabywców) na oferowane towary, chwilą otrzymania zamówienia od klienta na określone produkty, zamawia te towary od innego podmiotu (dalej: Dostawca). Produkty te są wysyłane z magazynu znajdującego się na terytorium Polski, w którym są przechowywane przez Dostawcę (wyroby te są wcześniej przywożone do magazynu przez Dostawcę z zagranicy). Do zakupu produktów przez Spółkę od Dostawcy i ich następnej odsprzedaży na rzecz nabywcy (klienta) dochodzi w momencie, gdy produkty znajdują się w magazynie w Polsce lub w chwili gdy zostaną dostarczone do nabywcy (klienta). W związku z zakupem produktów Wnioskodawca otrzymuje od Dostawcy fakturę

VAT z wykazanym polskim podatkiem VAT (transakcja krajowa). Dostawca jest zarejestrowanym podatnikiem VAT czynnym w Polsce.

Wnioskodawca informuje, że w praktyce mogą się również zdarzyć przypadki, w których zamówienie złożone przez nabywcę (klienta) dotyczy towarów, które nie są składowane w magazynie w Polsce i są one dostarczane (transportowane) z terytorium innego kraju do Polski bezpośrednio do nabywcy (klienta) zamawiającego te towary. W takim przypadku jednak Wnioskodawca nie dokonuje przywozu tych towarów do Polski - za przywóz jest odpowiedzialny Dostawca. Do transakcji zakupu tych towarów przez Wnioskodawcę od Dostawcy i ich następnej odsprzedaży na rzecz klienta dochodzi w chwili, gdy towary zostaną dostarczone do klienta na terytorium Polski. W przypadku towarów oznaczonych kodem CN 2710 19 85 (olej parafinowy), mogą wystąpić również sytuacje, w których Dostawca nabywa te produkty na rynku polskim (od podmiotu polskiego) i odsprzedaje je Wnioskodawcy, a następnie Wnioskodawca konfekcjonuje te towary, tj. przelewa je w mniejsze pojemniki i w takich mniejszych opakowaniach odsprzedaje do klientów w Polsce, a także w niewielkiej ilości zagranicę (do nabywców mających siedzibę w Unii Europejskiej lub w kraju spoza Unii Europejskiej). Wolumen obrotu produktami o kodach CN: 2710 12 15, 2710 12 25, 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91 i 2710 19 99 stanowi niewielką część całego obrotu z tytułu dystrybucji klejów przemysłowych, dokonywanego przez Wnioskodawcę w Polsce.

Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest bowiem sprzedaż tych produktów, a wymienione produkty takie jak smary i zmywacze uzupełniają tylko asortyment oferowanych towarów. Wnioskodawca podkreśla, iż żaden z w/w towarów nie jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych. Z uwagi na charakter prowadzonej działalności dystrybucyjnej, Wnioskodawca nie posiada i nie wykorzystuje w obrocie wskazanymi powyżej towarami żadnej infrastruktury technicznej lub przesyłowej odnoszącej się do szeroko rozumianych wyrobów energetycznych, które są objęte przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U.2019.755 z późn. zm.).

Zdaniem Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktycznym, będąc polskim dystrybutorem towarów o kodach CN: 2710 12 15, 2710 12 25, 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91 i 2710 19 99, 2710 12 90 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 2707 50 00, nabywanych na terytorium Polski od Dostawcy i odsprzedawanych dalej

do klientów z siedzibą w Polsce lub zagranicą, nie jest „handlowcem” w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach, jak również w związku w powyższym w przedstawionym stanie faktycznym Spółka w odniesieniu do towarów o kodach CN: 2710 1215, 2710 12 25, 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91 i 2710 19 99, 2710 12 90 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 2707 50 00 nie jest zobowiązana do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz/lub uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów art. 5 i art. 21 b ust1 ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego

- w pkt 1 - uznano za prawidłowe
- w pkt 2 - uznano za prawidłowe

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 przywołanego udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Natomiast przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Stosownie do treści przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach przywóz paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rodzi obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Należy podkreślić, że obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych powiązany jest z działalnością w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. Opłata zapasowa obciąża jedynie podmioty, które wykonują ww. działalność gospodarczą, a jej wysokość zależy od zakresu tej działalności.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej konstryuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywóz zaś polega na sprowadzeniu paliw na terytorium Polski i realizowany jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną „przywozu”, rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Podsumowując, w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca nie spełnia definicji handlowca, bowiem nie dokonuje przywozu przedmiotowych produktów w rozumieniu ustawy o zapasach i tym samym, nie jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach. Z opisu

stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca, w ramach swojej działalności, nie dokonuje przywozu towarów z innego kraju do Polski, a zatem nie ciąży na nim obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, jak również obowiązek uiszczania należnej opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Aktywów Państwowych, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

.....
Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – aa.